อย่าเผลอ!!...เป็นมือที่ 3

นำเสนอเมื่อ : 5 มี.ค. 2552

อย่าเผลอเป็นมือที่ 3

"ใครๆ ก็รู้ว่าการละเมิดพฤติกรรมทางเพศ นอกใจสามีหรือภรรยา ด้วยการ มีกิ๊ก มีชู้ เป็นสิ่งไม่ดี แต่กระนั้นคนก็ยังพากันละเมิดและสร้างปัญหากันไม่รู้จบ"

พระมหาวิชรเมธี หรือ ว. วชิรเมธี กล่าวกับ First ถึงปัญหามือที่ 3 ในสังคมไทย
พร้อมอธิบายสาเหตุที่คนชอบมีกิ๊กมีชู้กันว่าเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

1. ขาดความละอายชั่วกลัวบาป

2. ขาดสติสัมปชัญญะ

3. อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย

4. ได้รับอิทธิพลตะวันตก ที่มองเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์หรือนอกใจคนรักเป็นสิทธิส่วนบุคคล และเป็นเรื่องธรรมดาที่ใครๆ เขาก็ทำกัน

5. พลังทางศีลธรรมในสังคมไทยอ่อนแอ โดยเฉพาะความเชื่อในระบบ ทำดีได้ดี หรือทำชั่วได้ชั่ว หรือกฎแห่งกรรมมีความจืดจางลงไปมาก ในทัศนะของอาตมาภาพ ปัจจัย

5 ข้อนี้แหละ ที่เป็นเหตุให้การละเมิดจริยธรรมทางเพศมีมากขึ้น และกลายเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทยไป
ลำพังแค่การคิดนอกใจภรรยาถือว่าไม่ผิด แต่ถือว่าไม่ควร ไม่ผิดเพราะยังไม่มีการลงมือ
แต่ไม่ควรเพราะการคิดเป็นจุดเริ่มต้นของพฤติกรรม มนุษย์เราทำเพราะว่าเราคิด ***เราคิดอย่างไรเราก็จะทำอย่างนั้น ฉะนั้นเมื่อเราเริ่มมีความคิด แนวโน้มที่จะละเมิดมันได้เกิดขึ้นแล้วในใจของเรา ทันทีที่คิด เราต้องรู้เท่าทัน และพาตัวเองออกมาจากสภาพความคิดเช่นนั้นให้ได้*** ผู้ที่ละเมิดจริยธรรมทางเพศต่อคู่ครองและคู่รักของตนนั้น จะได้รับผลกรรมดังต่อไปนี้

1, ผลทางจิตใจ มีความหวาดระแวงกลัวว่าจะถูกจับได้ ความสุขที่มีแท้ที่จริงแล้วคือความทุกข์ที่รอผลิออกดอกผลต่างหาก ไม่ใช่ความสุขที่แท้จริงแต่อย่างใด

2. ผลต่อบุคลิกภาพ ทำให้สูญเสียความเชื่อมั่นในตัวเอง เพราะรู้อยู่ว่าตัวเองเป็นวัวสันหลังหวะ

3. ผลต่อสถาบันครอบครัว อาจทำให้สถาบันครอบครัวเกิดความร้าวฉาน แตกแยก และหย่าร้างในที่สุด

4. ผลทางสังคม ก่อให้ถูกนินทาว่าร้าย การโพนทะนา เสื่อมเสียชื่อเสียงที่ก่อมาทั้งชีวิต

5. ผลทางหน้าที่การงาน อาจถูกบริษัทเรียกไปว่ากล่าว ตักเตือน หรือแม้กระทั่งไล่ออก ดังกรณีคู่รักดาราซึ่งถูกเอเจนซี่ถอดถอนออกจากการเป็นพรีเซ็นเตอร์สินค้าหรือถูกลดค่าตัว หรือถอดออกจากละครหรือภาพยนตร์ที่ตกลงเซ็นสัญญาการแสดงกันไปแล้ว

แบบฝึกหัดเรียกจิตสำนึก ก่อนคิดนอกใจ

ผู้ที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ต่อการหมิ่นเหม่ละเมิดจริยธรรมทางเพศ เพราะว่าเด็กมันยั่ว หรือว่าใจตรงกัน
หรือวาสุภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยก็ตาม ***ถ้าคุณกำลังยืนอยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อ เท้าของคุณข้างหนึ่งเหยียบอยู่ในนรก***
ขางหนึ่งเหยียบอยูบนสวรรค ขอใหถามตัวเองดังตอไปนี้

1. เราพร้อมที่จะยอมรับผลที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นไหม

2. ถามตัวเองว่ามั่นใจไหมว่า สิ่งที่เราจะกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ควบคุมได้ทุกขั้นตอน

3. ถามตัวเองว่าคุณพร้อมไหมที่จะรับผลกรรมซึ่งจะตามมาหลังจากนั้น ไม่ว่าจะเป็นปัจจุบัน อนาคตหรือแม้กระทั่งในภพหน้า

4. คุณมั่นใจแล้วหรือว่าคุณสามารถกุมความลับเอาไว้ได้อย่างมิดชิด

5. คุณพร้อมหรือไม่ ถ้าหากลูกเมีย เกิดรู้ขึ้นมาว่าคุณคบคิดทรยศต่อเขา

6. คุณพร้อมที่จะเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณที่สั่งสมมาตลอดชีวิตหรือไม่

ถ้าถามตัวเองด้วยประการดังกล่าวแล้ว คุณคิดว่าบริหารเหตุปัจจัยที่จะเกิดได้ทั้งหมด ก็เชิญก้าวล้ำต่อไป
แตถาถามตัวเองวาแลวรูสึกวาผลที่จะเกิดขึ้นมาแลวหนักหนาสาหัส ก็รีบถอดถอนตัวเองออกมา ***แต่คนโดยมากจะถามตัวเองไปได้แค่ 3 ข้อ ก็รีบวางมือ เพราะเขาจะเกิดการไตร่ตรองมองตนอย่างลึกซึ้ง*** แตถาถามตัวเองไปจนถึง 6 ขอแลวยังลงมือทำอยู
แสดงวาคุณไดสูญเสียสามัญสำนึกไปแลว

มนุษย์เรานั้นสูญเสียอะไรก็ไม่ร้ายแรงเท่ากับการสูญเสียสามัญสำนึก คุณสูญเสียเงิน คุณหาใหม่ได้ คุณสูญเสียภรรยา คุณก็หาใหม่ได้
คุณสูญเสียงาน คุณก็สมัครงานใหมได แตถาคุณสูญเสียสามัญสำนึก ก็เทากับวาคุณไดสูญเสียความชอบธรรมที่จะเป็นมนุษยที่ดีกับเขาไปแล้ว

หลักธรรมสร้างครอบครัวให้อบอุ่นและเป็นสุข

สาเหตุที่สถาบันครอบครัวมีปัญหาแตกแยกหย่าร้างสูง เนื่องมาจากขาดคุณสมบัติหลักๆ 4 ข้อด้วยกัน

1. **ขาดความซื่อสัตย์ จริงใจต่อกัน** ในช่วงแรกรักต่างก็รักและภักดีต่อกัน พอมาเป็นสถาบันครอบครัว
ความรักนั้นจืดจางลงไปตามวันเวลา ตางฝายตางมีเรื่องชู้อันเร่าร้อนระหวางกัน แทนที่จะรักเดียวใจเดียว ก็เป็นรักคนเดียว
แตวามีคนอื่นสำรองเอาไว มนุษยเรานั้นทันทีที่ไม่ซื่อสัตยตอกันเคาลางแหงความหายนะมันก็เริ่มตนแลว

2. **ขาดความอดทนที่จะร่วมสุขร่วมทุกข์ด้วยกัน** พอแต่งงานอยู่กินด้วยกัน แล้วมีปัญหาชีวิตคู่
ไมวาจะเป็นปัญหาที่เกิดจากสาเหตุใดก็ตาม อยูรวมกันแลวมีแตความทุกข มีแตปัญหา มีแตความยุงเหยิงวุนวายใจ
ซึ่งในขณะที่ใชชีวิตโสดไมเป็นอยางนั้นก็เริ่มรับไม่ได พอรับไม่ได แลวสั่งสมหมักหมมมากเขา ก็เกินขีดอดทน สุดทายก็เลิกร้างห่างเหินกันไป
ตางคนตางไปทางใครทางมัน

3. **ขาดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน** เมื่ออยู่ด้วยกันแล้วพอมีปัญหาแทนที่จะยืดหยุ่น แทนที่จะมีการปรับตัว แทนที่จะมีการให้โอกาส
ตางฝายตางก็ถือเอาอัตตาหรือตัวตนของตัวเองเป็นใหญ ไมยอมเรียนรูไมยอมฟังกัน เมื่อไมยอมยืดหยุน ตางคนก็ตองตางไป
ทางใครทางมันเชนเดียวกัน

4. **ขาดการเข้าใจในการสื่อสารระหว่างกันและกัน** เมื่อปัญหา ไม่ยอมเจรจาสันติภาพ ใชวิธีนิ่ง ใชวิธีนินทา
ใชวิธีสรางโลกของตัวเองซอนขึ้นมาในโลกของครอบครัว เมื่อไมสื่อสารกัน ปัญหาก็ยังคงเป็นปัญหา สุดทายเมื่อเหตุการณ์รุนแรงถึงที่สุด
ก็ตองเลิกรากันไป หลายคนที่เลิกรางกันไป ไมใชหมายความวาไมรักกัน แตขาดการเจรจาหรือขาดการสื่อสารที่ดีระหวางกัน

ฉะนั้นใครก็ตามอยู่กันเป็นครอบครัว ควรจะนำหลักธรรมดังกล่าวไปลองประยุกต์ใช้ในชีวิตให้มากที่สุด ***หลักธรรมนี้เปรียบเสมือนน้ำ น้ำนั้นทำทุกอย่างเชื่อมหลอมรวมทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกัน*** ฉันใด
หลักธรรมมะก็เชื่อมคนในครอบครัวใหอยูดวยกันอยางสนิมสนมกลมเกลียวด้วยกันฉันนั้น

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

first Magazine